

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

17. Dies Februarii. Fletus erit ab ignem, qui non extinguitur; stridor ob
vermem, qui non moritur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

tota anima ad Deum! Sed licet sit hæc fames sup illud se
omnem fidem intolerabilis, tamen secum

Non delet atra fames, quas traxit mens sibi lab multi

17. DIES FEBRUARII.

Fletus erit ab ignem, qui non extinguitur & tantu
stridor ob vermem, qui non moritur fit illud

S. Bernard. in Sermon.

Vermis I. **F** Ore inter voraces ignes, voraci stavi pa
consci finimos quoque ve. mes, est confi fellis?
entiz. rans Theologorum, & SS. Pa tis, ama
trum consensus, qui totum corpus & singula coe Quia p
poris membra mortiferis ictibus depalcunt. Sed meretri
trulentior erit illis internus qui animum corrode *im proc*
& æternum vellicabit vermis. Hinc Beda exponen *messis,*
Christi verba, (a) *Vermis eorum non morietur. Ver pter lu*
mis dicit seram pœnitentiam, qua nunquam in tor volupt
mentis conscientiam afflictorum mordere cessabit, m erunt c
ignis sit pœna extrinsecus sevens, dolor, vermis ino tanta c
rius accusans. Hoc est quod potissimũ miseros illo tanta su
affliget, neglexisse totã vitã oblatam occasionem gantur
salutis, & pretiosissimum tempus, concessum acqui quas si
rendæ beatitudinis, non suum fecisse, sed turpi otio sciant,
inter ludicra hujus sæculi, stultissimè dilapidasse. actu se
Ita conscientia illis proponet omnia tempora, præ tur mo
teritum, præsens, futurũ; & licet nolint damnati hoc III.
cogitare, tamen illud triplex tempus velint, nolint, que m
coguntur cogitare, & sic dum in nullo cõquiescunt, biles,
aliud aliud

[a] in Marc. 6. 9.

es sup illud semper, & aliud sibi circumvolvunt, & quem
secum invehunt illa tempora cruciatum, semper
multiplicant, semper unum fugientes, semper alium
reperiunt, & simul alium, quæ pœna pœnarum om-
nium est nutritrix.

II. In præterito quod leve, & momentaneum
præterit, non potest cogitari præ pudore, & tædio,
& tantus est pudor, tantumque tædium, ut non pos-
sit illud momentaneum, quo dira constat æternitas,
non cogitari. Et hic est vermis conscientia, perpetuo
rodens animam. Itane verò, inquiet illi, quia gu-
stavi paululum mellis, cogor absorbere oceanum
fellis? Propter stillam voluptatulae carnis titillan-
tis, amisi quo potari poteram torrentem voluptatis.
Quia primariis labris gustavi aureum illum calicem
meretricis Babylonicae, (a) *Ignis, & sulphur, & spiri-
tus procellarum est pars calicis mei?* Heu! (b) *Transit
messis, finita est aestas, & nos salvati non sumus?* Pro-
pter lutum amisimus cælum; propter momentum
voluptatis, amisimus æternitatem felicitatis! Hæc
erunt de præterito tempore quærelæ. De præsentibus
tanta occurrunt quæ cogitando cruciant, ut quia
tanta sunt, & nihil horum est quod non cogitare co-
gantur: quia sic affixi sunt suis omnibus pœnis, ut
quas singulas patiantur, distinctè sciant, & se scire
sciant, & sicut actu, ac re ipsa semper patiantur, sic
actu semper sciant & cogitent, quid singulis patian-
tur momentis.

III. Ad futurum verò dum se convertunt, vident
que myriades illas myriadum immensas, innumera-
biles, interminatas, implacabiles; tanto stupore de-

I

tinen-

(a) *Psal. 10. 7.* (b) *Jerem. 8. 20.*

tinentur, ut, quod mente non potest comprehendi
 infinitum comprehendere satagant, & dum videre
 non esse totum illud futurum quod vident, magis
 illud videre appetant, quod dum videre appetunt
 tamen possunt; sic mirum in modum cruciantur
 quos tota patienter aeternitate cruciatus, simul
 quodammodo patientur. Nam hæc est vis imagi-
 tivæ facultatis, ut cum præsertim timor impendens
 mali, mentem stringit, totum illud malum præ-
 præsens statuat, & dolorem ejus inferat, sæpe
 vehementem, quàm dum actu malum est præ-
 Sens. Sic peior est bello, timor ipse belli. Sic Christus
 in horto Gethsemani parata sibi cogitavit
 supplicia, tunc tantis simul in animo tormentis
 affectus est, quanta postea ex singulis seorsim
 sentire potuit. O aeternum semper, semper
 rum! ô fatale nunquam, nunquam defuturum
 est vermis, qui corrodet eorum viscera, dum illi
 ponet cum immenso dolore hæc trina tempora
 di qui hæc legis, summum illum negotiorum
 factum serio admonentem: (a) *Negotiamini
 venio.* Nundinæ nobis ad negotiandum attribuitur
 vita nostra sunt; quæ ad aeternitatem cui negotiamur,
 amplior non est, quàm dies nundinarius ad
 tam hominis. Dies hujus nundinæ sunt, dies salutem
 caveamus ne ille sic transeant, ut excidamus salutem
 Sed ut accepti simul illi, in cujus potestate sunt tempora,
 sic utamur hoc tempore acceptabili, ut mereamur
 aeternam felicitatem, quia

Tempora transibunt, & gaudia vana peribunt.

(a) Luc. 19. 13.

18. DIE